

Uitvaart zr. Maria Goretti, 22 februari 2022

Het evangelie dat de liturgie ons vandaag schenkt, brengt ons onmiddellijk tot bij de levensinzet van zr. Maria Goretti. *“Jezus nam een kind en zette het in het midden van de twaalf. Hij omarmde het en sprak : ‘Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt niet Mij op, maar Hem die mij gezonden heeft’”.*

Het welzijn en de opvoeding van kinderen lag zr. Maria Goretti nauw aan het hart. Te voet vanuit de Hoogstraat naar Sint-Jozef – toen nog geen parochie - : begon zij, samen met zr. Marie Bernard, het kleuter- en basisonderwijs. Ongetwijfeld heeft zij er vele kinderen omarmd, in het bijzonder zij die om een of andere reden beperkt waren in hun mogelijkheden. *“ Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op”.*

Nadien volgden het buitengewoon lager onderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs, het revalidatiecentrum. Samen met deken De Weer en Superior Vanden Bossche stond zr. Maria Goretti aan de wieg van het huidige KBO en onderhandelde zij mee aan de eenwording van de secundair onderwijs tot de Bernardusscholen. Voor het katholiek onderwijs in Oudenaarde en omgeving was zr. Maria Goretti een voortrekker, een ijveraarster en een zorgzame moeder. Goed en veeleisend tegelijkertijd. Velen konden bij haar terecht. Haar witte 2-PKaatje bracht haar waar het nodig was.

Gedurende vele jaren was zr. Maria Goretti algemeen overste voor onze congregatie, hier en in Afrika. De na-concilietijd en onze snel evoluerende samenleving zorgde voor heel wat veranderingen, die zij met wijsheid begeleidde. Met de jaren groeide het aantal Rwandese medezusters. De missionaire aanwezigheid werd uitgebreid naar Tsjaad en Burkina Faso. In '94, bij de dramatische gebeurtenissen in Rwanda, gingen zr. Maria Goretti en zr. Hadewych onze Rwandese zusters, gevlucht naar Bukavu, zo vlug als het kon bezoeken. Zo groot was de betrokkenheid en zo groeide de verbondenheid tussen Vlaanderen en Afrika.

Op heel deze lange levensweg van zr. Maria Goretti met zoveel inzet en toewijding zijn ongetwijfeld de woorden van Bernardus van toepassing : *“In hen zal ik mijn God dienen, zolang ik leef”*. Dit heeft zr. Maria Goretti bezield. Het was haar sterkte, haar volharding, haar trouw aan elk aangegaan engagement.

Jezus zet niet zomaar een kind te midden van zijn twaalf leerlingen. Hij geeft het hen tot voorbeeld omdat zij onderweg gediscussieerd hebben over wie de grootste was onder hen. Kinderen houden ons vaak een spiegel voor. Hun afhankelijkheid, hun aanhankelijkheid laten ons zien hoe wij ‘verbonden’ en ‘gebonden’, met elkaar in het leven staan.

In de eerste lezing voegt Paulus er nog een dimensie aan toe. Wij worden uitgenodigd om ‘verbonden’ te leven met God en Hem te erkennen als onze Schepper en Vader. Hij die ons

voorbestedemd heeft om zijn kinderen te worden. Niet alleen in dit leven, maar tot over de dood heen.

Met heel haar leven en haar levensinzet heeft zr. Maria Goretti ons dit geloof en deze hoop voorgeleefd. Het was haar diepe overtuiging dat we allen – zonder onderscheid – geborgen zijn in Gods liefde. Vooral zij die gehavend of gekwetst door het leven moeten.

Paulus is zo aangegrepen door deze liefde, die hij in Jezus Christus heeft ontmoet, dat hij oproept om deemoedig te knielen voor onze God en Vader. Knielen om te danken, om ons toe te vertrouwen, om ons geborgen te weten in al onze broosheid en kwetsbaarheid.

In deze gesteltenis is zr. Maria Goretti van ons heengegaan. Het vooruitzicht dat zij op weg was naar de ontmoeting met God, bracht op haar gelaat een glimlach en gaf haar ogen een helderheid alsof zij reeds was aangekomen. Zo dicht waren hemel en aarde in haar verenigd.

Met de woorden van Paulus mogen wij haar dit toewensen :

*Zr. Maria Goretti,
moge de Vader uw innerlijk wezen kracht en sterkte
schenken door zijn Geest,
mocht je geworteld en gegrondvest blijven in de liefde,
mocht je de liefde van Christus kennen die alle kennis te
boven gaat,
mocht je volstromen met Gods volkomenheid.
Wij danken je, van harte.*